

תת"ע 4849/06/12 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם אימן בדארנה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4849-06-12 מדינת ישראל נ' בדארנה
בפני כב' הסגן נשיא אינאס סלאמה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י שלוחת תביעות תעבורה חיפה

נגד

אימן בדארנה

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד חלאילה

הכרעת דין

1. נגד הנאשם, מר אימן בדארנה (להלן: "הנאשם"), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) וסעיף 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").
על פי הנתען בדו"ח, נמצאו בגופו של הנאשם 259 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.
2. לאחר שהנאשם כפר, באמצעות בא כוחו, במיוחס לו, נקבע התיק לשמיעת ראיות. בכגון דא, מטעם התביעה העידו המתנדב איציק טוואף (להלן: "איציק") והשוטרת לינור רוסינוב (להלן: "לינור"). מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו, על אף שברכב נסעו עמו עוד נוסעים.

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו בפניי, שקלתי את דבריהם והתרשמתי מהופעתם בבית המשפט ולאחר שבחנתי את הראיות שהוגשו ע"י בעלי הדין ונתתי דעתי לטיעוני באי כוחם, מצאתי לקבוע כי

עמוד 1

עובדות כתב האישום הוכחו מעל לכל ספק סביר וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

4. אין מחלוקת כי תוצאה של 295 מיקרוגרם אלכוהול לליטר אחד של אויר נשוף, יש בה כדי לספק הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנהג הינו שיכור כהגדרתו בסעיף 64ב(א) לפקודה, שהרי כמות זו עולה על ריכוז האלכוהול המקסימלי (240 מק"ג) שנקבע בתקנה 169א לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, זאת ובלבד שהבדיקה בוצעה כדין ותוך מילוי הדרישות המקדמיות שנקבעו בדיון.
5. בשים לב להתרשמותי מעדויותיהם של איציק (מי שעצר את הרכב) ושל לינור שביצעה לנאשם את הבדיקות הרלוונטיות לעניין נהיגה בשכרות (בדיקת נשיפון, בדיקת מאפיינים ובדיקת נשיפה), הנני קובע כי בדיקת הנשיפה בוצעה כדין, ע"י מפעילה מוסמכת ומיומנת ותוך מילוי הדרישות המקדמיות כולן, לרבות החלפת פיה כנדרש, המתנה לפרק הזמן הדרוש של 15 דקות מבלי שלנאשם הייתה גישה לאוכל, שתייה או עישון וכאשר המכשיר עצמו היה מכויל ותקין לביצוע הבדיקה.
6. מעדותה של לינור ולמקרא המסמכים שערכה, עולה, כי בתאריך הרלוונטי נעצר הרכב לביקורת על ידי איציק ולאחר שלינור ביצעה לו בדיקת נשיפון שהראתה קיומה של אינדיקציה לאלכוהול, ביצעה לו הנ"ל בדיקת מאפיינים ולאחר מכן בדיקת נשיפון, בה התקבלה התוצאה האמורה. לינור ציינה, כי וידאה שהנאשם לא יאכל, לא ישתה, לא יעשן וכי לא הקיא במשך 15 דקות לפני הבדיקה, כי הריחה מפיו ריח חזק של אלכוהול וכי כשל בשני מבחני מאפיינים, שעה שהתנדנד בעמידתו ולא הצמיד עקב לאגודל בזמן הליכה על קו.
7. ייאמר מיד, כי עדותה של לינור הותירה על"י רושם אמין ושוכנעתי כי היא משיקפת נאמנה את ההתרחשויות בכל הנוגע לבדיקה, להקפדה על מילוי התנאים המקדמיים, למיומנות שלה בהפעלת המכשיר ולתקינותו של המכשיר. אני קובע כי לינור הייתה בקשר עין רצוף עם הנאשם והקפידה כי הנ"ל יקיים את הנדרש ממנו עובר לבדיקה.
- בקובעי זאת, לא התעלמתי מהעובדה כי עדותה של לינור בכל הנוגע לבדיקת הנשיפה, מהלך הבדיקה וההקפדה האמורה, היא עדות יחידה במשפט פלילי ולכן התייחסתי אליה בזירות הראויה, אך בסופו של יום שוכנעתי באמינותה ומיומנותה ועל כן החלטתי לקבוע את הממצאים על פיה.
8. כאמור, הנאשם נעצר לביקורת בתאריך הרלוונטי (09/06/12) וזאת בשעה 01:29. שעת עצירתו תועדה הן בהזמנה לדין (ת/1) והן בדו"ח הפעולה (ת/3). בדיקת הנשיפה החלה בשעה 01:45, משמע חלפו 17 דקות מאז נעצר הנאשם לראשונה. כפי שעולה מדו"ח הפעולה (ת/3), מהדיון וחשבון (ת/7) וגם מהמזכר שערכה לינור (ת/2), נדרש הנאשם שלא לאכול, לא לעשן ולא להכניס דבר לפיו וכך היה אכן במשך כל הזמן עד הבדיקה כשהשוטרת צמודה אליו ונמצאת בקשר עין רצוף איתו. יש באמור אפוא כדי למלא את כל הדרישות המקדמיות.
- אציין, כי לא נעלמה מעיניי העובדה כי במזכר ת/2 ציינה לינור כי שעת עצירת הרכב ועריכת בדיקת הנשיפון היא 00:29, אך בעניין זה אני מקבל את עדותה, כי מדובר כנראה בטעות, שאין בה כדי לפגוע באמינות עדותה ואמיתות המסמכים שערכה.
9. מעבר למילוי הדרישות של הבדיקה עצמה, מצאתי לקבוע שגם תקינות המכשיר הוכחה שכן הונחו בפניי בדיקות הכיול של המכשיר בתחילת המשמרת ובסיומה וכך גם הבדיקות העצמיות שכולן מעידות על תקינותו של המכשיר, וכאשר גם תעודת הבלון (ת/8) שהוגשה אף היא במסגרת ראיות התביעה, נקשרת באופן ישיר לבדיקה נשוא תיק זה וזאת נוכח התייעוד שביצעה לינור בכתב ידה על גבי בדיקת הכיול (ת/5) לעניין ערך הבלון ומספר הצילינדר.

10. לא זו אף זו, מעבר לתוצאת בדיקת הנשיפה שיש בה כדי להוות הוכחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בהיותו שיכור, יש לציין גם את הודאת הנאשם בשתיית אלכוהול שעה שהודה בסעיף 3 לדו"ח הפעולה (ת/3) כי שתה שתי כוסות של וודקה וגם בעדותו בפניי אישר הנאשם הודאתו זו (עמ' 8 לפרוטוקול), הודאה שיש בה כדי לקשור אותו לעבירה המיוחסת לו.

גם ריח האלכוהול שנדף מפיו של הנאשם והתנהלותו בשטח, עת התנדנד וכשל בחלק ממבחני הביצוע, יש בהם כדי לחזק את תוצאות בדיקת הנשיפה (לציין שעל פי ההלכה הפסוקה מאפיינים אלה יכולים אף להוות ראיות עצמאיות להוכחת נהיגה בשכרות).

11. באשר לעדות הנאשם, הרי בשים לב לרושם שהותיר, מצאתי לקבוע שאין בעדותו כדי לסתור את ראיות התביעה ואת עדויות השוטרים. נהפוך הוא, על אף שהסנגור המלומד ניסה בשאלותיו לטעון כי היה ניתוק של קשר עין לפני הבדיקה עת ניגש הנאשם לעשות צרכיו, הנאשם עצמו לא העלה גרסה כזו בעדותו, דבר האומר דרשני.

זאת ועוד, הנאשם בחר שלא להביא לעדות מטעמו את הנוסעים שהיו איתו ברכב, עדים שיכלו לתמוך בחלק מטענותיו, הגם שכאמור אין בגרסתו בפניי כדי להוות משקל נגד לראיות התביעה.

12. באשר ליתר הטענות שהעלה הסניגור, הרי שאין בטענות אלה כדי לסייע למרשו. בכל הנוגע לאי הבאתו של הקצין הפוסל לעדות, הרי שלא מדובר בעד נחוץ להוכחת היסודות העובדתיים של העבירה והוא לא נטל חלק בהתרחשויות עד לשימוע עצמו. עד זה אינו עד רלוונטי לעבירה ואי הבאתו אין בה כדי לכרסם בראיות התביעה. כך גם לעניין אי רישום התאריך על ידי איציק בפרק הנסיבות, אי ציון מפורש של מקום בדיקת הנשיפון ואי ציון מפורש של העובדה שהנאשם הסכים לבדיקת הנשיפון. טענות אלה אין בהן כדי לפגוע כהוא זה בראיות התביעה או בעוצמתן, שכן בכל הנוגע לנסיבות אין חולק כי מדובר בדו"ח שנרשם במקום ונמסר לנאשם. באשר לבדיקת הנשיפון, הרי שהנאשם עצמו לא העלה טענות כלפיה, הגם שעסקינן בבדיקה מסייעת שאין לה כח ראייתי בתיק זה. יודגש, כי גם אם נוהל משטרתי זה או אחר מחייב לציין כי הנאשם הסכים לבדיקה, והשוטרת רק ציינה את עצם ביצועה ותוצאותיה, אין בכך כדי לעורר ספק בתוצאות הבדיקה, שהרי מן הסתם הנאשם לא אולץ לבצעה.

כך גם בנוגע לטענות לעניין פרק הזמן שחלף מאז שנעצר הנאשם ועד הבדיקה, או לעניין הזמן שחלף מאז הבדיקה ועד לתחקורו. בנוגע לטענה הראשונה, מצאתי לאמץ דבריה של לינור כי די באותו פרק זמן כדי לאפשר לה להדגים לנאשם כיצד לבצע את הבדיקות וכי הן תבוצענה על ידו. באשר לטענה השנייה, הרי שהתנהלותו של הנאשם לאחר הבדיקה אינה רלוונטית להוכחת יסודות העבירה בדנא, כך שגם אם לא נשמר עמו קשר עין אין בכך כדי לפגוע בראיות התביעה.

סוף דבר

12. העולה מכל האמור ולאחר שקילת מכלול הראיות שהובאו בתיק זה והתרשמתי מהעדים, ומשלא הצליח הנאשם לטעת ספק באמינות הבדיקה ובמילוי התנאים המקדמיים שהוכחו ע"י המאשימה כנדרש ומעבר לספק הסביר, אני קובע כי הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם נהג בהיותו שיכור ועל כן החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

13. **המזכירות תשלח לצדדים עותק הכרעת הדין ותזמנם לטיעונים לעונש ולמתן גזר דין ליום**

04/03/14 בשעה 10:50.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ד , 02 פברואר 2014, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.